

Sygn. akt VI Gz 64/17

VI Gz 82/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SSO Beata Hass - Kloc

SSO Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Joanna Gołąbek

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2017 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.

przeciwko: (...) Spółka Akcyjna w Ł.

o zapłatę

postanawia:

w przedmiocie zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. akt V GC 1623/15 (k. 135)

I. uchylić zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. akt V GC 1623/15 (k. 135)

II. sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie w przedmiocie ustalenia wynagrodzenia biegłego, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania

w przedmiocie zażalenia pozwanego co do pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 24 listopada 2016 r. (k. 136)

III. uchylić punkt III wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 24 listopada 2016 r. (k. 136)

IV. sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 24 listopada 2016 r. sygn. VI GC 1623/15 Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy przyznał biegłemu M. B. kwotę 3 069,12 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzoną opinię oraz kwotę 18 zł tytułem wydatków. Konsekwencją powyższego było rozstrzygnięcie Sądu zawarte w pkt III wyroku z dnia 24

listopada 2016 r. sygn. VI GC 1623/15w którym Sąd ten nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Rzeszowie kwotę 2 087,12 zł tytułem wydatków.

Przyznając wynagrodzenie biegłemu Sąd oparł się na przedstawionym przez biegłego rachunku oraz karcie pracy, uznając, że zadeklarowany przez biegłego czas poświęcony na sporządzenie opinii jest uzasadniony. Sąd wskazał, że przy ocenie nakładu pracy biegłego należało mieć na uwadze szeroki zakres pytań, na które musiał odpowiedzieć biegły w opinii.

Powyższe rozstrzygnięcia zostały zaskarżone przez pozwanego (...) Spółka Akcyjna w Ł. odrębnymi zażaleniami: zażalenie na pkt 3 wyroku z dnia 24.11.2016 r. V GC 1623/15 (k. 153-154) i zażalenie na postanowienie z dn. 24.11.2016 r. (k. 167-168)

Zarzuty skarżącego w obu zażaleniach skupiły się w zasadniczej mierze na kwestionowaniu czasu pracy przyjętego przez biegłego do wyliczenia wynagrodzenia wskazując liczbę 96 godzin pracy jako zawyżoną. Skarżący nie zgodził się z twierdzeniami biegłego, że zapoznanie się z aktami sprawy zajęło mu 10 godzin, ponadto, za zawyżony uznał czas wskazany przez biegłego na sporządzenie opinii – 78 godzin oraz czas poświęcony na sporządzenie faktury, kart pracy i oświadczenia o kosztach dojazdów – 2 godziny. Zdaniem Skarżącego czas pracy biegłego niezbędny na opracowanie i wykonanie opinii oraz wystawienie faktury powinien wynieść nie więcej niż 17 godzin.

W oparciu o powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w części tj. orzeczenie kwoty 561,49 zł w miejsce kwoty 3069,12 zł tytułem wynagrodzenia biegłego, ponadto zmianę zaskarżonego wyroku w części tj. w pkt III orzekającym o kosztach procesu poprzez nakazanie zwrotu części zaliczki uiszczonej przez pozwanego w wysokości 1000 zł oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego wg. norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenia są zasadne.

Stosownie do art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Podstawę przyznania wynagrodzenia biegłemu stanowi przedstawiony przez niego rachunek/faktura za sporządzenie opinii wraz z kartą pracy dokumentującą wykonane czynności w ramach sporządzania opinii. Rachunek taki nie jest jednak wiążący dla sądu i podlega weryfikacji. Jednocześnie należy podkreślić, iż zgodnie z wymogiem wynikającym z art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. motywy podjętego rozstrzygnięcia powinny być wyjaśnione w taki sposób, który umożliwi przeprowadzenie kontroli instancyjnej po jego zaskarżeniu. Tym samym ich brak uniemożliwia kontrolę merytoryczną postanowienia w postępowaniu zażaleniowym.

Analizując treść uzasadnień zaskarżonego postanowienia w przedmiocie przyznania biegłemu wynagrodzenia (k. 135, k. 157-159) uznać należy, że Sąd Rejonowy nie uczynił zadość ww. czynnościom. Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu powyższego postanowienia poza dosłownym przytoczeniem przepisów prawa regulujących zasady wynagradzania biegłych i tezy orzeczenia Sądu w Krakowie, ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że brak jest podstaw do weryfikowania czasu pracy biegłego i przy ocenie nakładu pracy biegłego należy mieć na uwadze szeroki zakres pytań Sądu w sprawie. Należy jednak zauważyć, że w karcie pracy biegły wyodrębnił jako osobne pozycje „ustalenie cen najmu pojazdów na rynku (...)” 6 godzin oraz „sporządzenie opinii” – 78 godzin. Z powyższego nie wynika, co faktycznie obejmowały czynności biegłego w ramach sporządzania opinii, które zajęły tak znaczną ilość czasu; czy w czasie tym mieściło się jedynie techniczne sporządzenie - napisanie opinii, co było konsekwencją wcześniejszego ustalenia cen najmu na rynku (...) czy też była to również analiza i ocena zastanego stanu faktycznego, wyprowadzenie wniosków i uwzględnienie ich następnie w sporządzonej opinii. Pomimo tego Sąd Rejonowy bez stosownego wyjaśnienia, zaakceptował w całości wskazany przez biegłego czas sporządzenia opinii.

W następstwie wyżej wymienionych braków w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie jest możliwa weryfikacja zasadności czynności podjętych przez biegłego w związku z opracowaniem opinii, czasu niezbędnego do ich dokonania, tym samym nie jest możliwa kontrola merytoryczna zaskarżonego postanowienia w postępowaniu zażaleniowym.

Niemożliwość zaś przeprowadzenia kontroli instancyjnej skutkowała uchynieniem zaskarżonego postanowienia w przedmiocie wynagrodzenia biegłego, co w konsekwencji spowodowało również konieczność uchynienia zaskarżonego punktu III wyroku Sądu Rejonowego z dnia 24.11.2016 r. i przekazaniem sprawy do dalszego prowadzenia. Sąd I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy umożliwi biegłemu ustosunkowanie się do zażaleń i wyjaśnienie poszczególnych pozycji w karcie pracy składających się na wykonanie opinii zważywszy, iż sąd nie doręczył na etapie doręczania pełnomocnikom stron opinii biegłego odpisu rachunku i karty pracy biegłego celem umożliwienia im złożenie ewentualnych zastrzeżeń do wynagrodzenia biegłego, co nastąpiło dopiero po wydaniu przez sąd na rozprawie postanowienia w przedmiocie wynagrodzenia biegłego. Skoro zatem sąd bez wysłuchania stanowiska stron rozstrzygnął postanowieniem w przedmiocie wynagrodzenia i wydatków biegłego nie analizując i nie uzasadniając przy tym poszczególnych pozycji karty pracy biegłego zaskarżone postanowienie, jak również punkt III wyroku Sądu Rejonowego z dn. 24.11.2016 r. , będący konsekwencją w/w postanowienia podlegały uchynieniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., pozostawiając na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego